

och 1944, eller under sådant senare beskattningsår, som av Kungl. Maj:t genom särskilt beslut bestämmes. Utan hinder av vad sålunda stadgats må dock investeringsfond för inventarier och varulager, i den mån fråga är om avsättning som i 2 § 3 mom. första stycket avses, samt investeringsfond för fartyg, i den mån fråga är om medel för underhålls- och reparationsarbeten å fartyg, enligt den skattskyldiges bestämmande tagas i anspråk under beskattningsår, som infalla inom den i 6 § första stycken angivna tid.

Stockholm den 7 juni 1944.

Med undersåtlig vördnad.

---

### Nr 346.

Godkänd av första kammaren den 13 juni 1944.

Godkänd av andra kammaren den 13 juni 1944.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande av kostnaderna för vissa oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. jämte i ämnet väckta motioner.*

(Statsutskottets utlåtande nr 152.)

### Till Konungen.

I propositionen nr 40 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 januari 1944, föreslagit riksdagen godkänna av departementschefen i nämnda statsrådsprotokoll angivna grunder för bestridande av kostnaderna för oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. samt för efterskänkande av kronans rätt med avseende å oriktigt utbetalade belopp.

I anledning av propositionen hava inom riksdagen väckts två likalydande motioner, I:268 och II:432, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 40 angående bestridande av kostnaderna för vissa oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. måtte besluta att på det sätt, som närmare angives i motionerna, statens ersättningsskyldighet för felaktigt utbetalda bidrag i de fall, då felaktigheten beror på militära myndigheter och ej kan lastas familjebidragsnämnd, även skall gälla för tiden efter den 1 mars 1943.

Kungl. Maj:t har i förevarande proposition föreslagit riksdagen godkänna vissa av departementschefen angivna grunder för bestridande av kostnaderna för felaktiga utbetalningar av familjebidrag m. m. samt för efterskänkande av kronans rätt med avseende å oriktigt utbetalade belopp.

Riksdagen har i likhet med departementschefen funnit skäl vara för handen, att frågan om gottgörelse till kommunerna för felaktigt gjorda utbetalningar, för vilka ansvaret icke kan anses åvila dem, nu upptages till avgörande.

Den från och med den 1 januari 1940 införda ordningen för utbetalning av familjeunderstöd och bostadsbidrag innebar en fullständig omläggning av det äldre utbetalningssystemet, i det att utbetalningarna ålades postgirokontoret i stället för de militära myndigheterna. I samband med 1940 års krigsfamiljebidragsförordnings ikraftträdande överflyttades samma uppgift på kommunala familjebidragsnämnder. Till grund för utbetalningarna hava såväl postgirokontoret som familjebidragsnämnderna haft att lägga tjänstgöringsuppgifter från de militära myndigheterna. Dessa myndigheter hava uppenbarligen haft svårigheter att under vissa tider lämna dylika uppgifter, enär rent militära organisationsfrågor i första hand måst ägnas uppmärksamhet och ifrågavarande uppgifter måst åläggas mindre erfaren personal. De helt nya familjebidragsbestämmelserna hava givetvis också vållat svårigheter i tillämpningen, innan erforderlig stadga vunnits.

Med hänsyn till angivna förhållanden har riksdagen i likhet med departementschefen funnit skäligt, att staten bestrider kostnaderna för här berörda felaktiga utbetalningar.

Mot de av departementschefen föreslagna grunderna för ärendenas prövning har riksdagen icke funnit anledning till erinran. Riksdagen har i anslutning härtill funnit sig böra uttala, att återkravsrätten från statens sida icke bör göras gällande mot värnpliktiga, deras familjemedlemmar eller betalningsmottagare i andra fall, än då särskilda skäl därtill föranleda. Såsom departementschefen anfört bör åtal mot militära befattningshavare endast anställas, då sådan befattningshavare gjort sig skyldig till grov vårdslöshet.

Ersättningar för felaktiga utbetalningar enligt angivna grunder hava av departementschefen i likhet med myndigheterna ansetts böra utgå endast i den mån de verkställts före den 1 mars 1943, då de nu gällande krigsfamiljebidragsförfattningarna praktiskt taget helt trätt i kraft. Riksdagen har ansett denna tidsbegränsning väl snäv. Billighetsskäl har synts riksdagen tala för att i de fall, felaktig utbetalning beror på militär myndighet och således icke kan lastas familjebidragsnämnd, kommun bör erhålla statsbidrag jämväl för tid efter den 1 mars 1943. Riksdagen, som godkänt motionärernas förslag i denna del, har alltså beslutat den ändringen i de av departementschefen förordade grunderna, att statsbidrag i här angivna fall må beredas kommun för utbetalning, som verkställts jämväl efter nyssnämnda tidpunkt.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna I: 268 och II: 432, med av riksdagen ovan angiven ändring godkänt av departementschefen i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 januari 1944 angivna grunder för bestridande av kostnaderna för oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. samt för efterskänkande av kronans rätt med avseende å oriktigt utbetalade belopp.

Stockholm den 13 juni 1944.

Med undersätlig vördnad.

---